

JULIJSKI ALPI - TRIGLAV I ŠKRLATICA , 17.09. – 20.09. 2009.

Triglav je najviši vrh Julijskih alpa. Prema jednoj od legendi ime je dobio po božanstvu Južnih Slovena, koje je imalo tri glave. Svojom oblikom je verovatno podsećao, mnoge ljubitelje prirode, na neosvojivog diva. Na vrh Triglava prvi su se popeli meštani okolnih naselja 26. avgusta 1778. god. Najviši je vrh bivše Jugoslavije, a danas simbol Slovenije.

Triglav je visok 2864m, a moguće ga je popeti iz više pravaca. Uobičajeni pravci su iz doline Vrata preko Praga i Kredarice, Vršiča i Pogačnikovog doma, doline Soče preko Dolića, Bohinjskog jezera preko Vodnikovog doma, Pokljuke i Vodnikovog doma. U zimskim uslovima najbezbedniji uspon do Kredarice je iz doline Krme pa oklinčenom stazom na vrh.

Severna triglavska stena je izazov alpinista. Dužine alpinističkih smeri su od 600m pa do 1800m sa najtežim ocenama. Škrlatica je visoka 2740m i posle Triglava najposećeniji vrh u Julijskim Alpama. Završni uspon je poseban doživljaj za one koji vole stene. Do završnog uspona na Škrlaticu moguće je doći iz doline Vrata, Krnice i Pogačnikovog doma. Za alpiniste je posebno atraktivno grebensko prečenje od Škrlatice do Špika ili Kukove špice.

I ove godine smo pošli ka Julijskim Alpama sa namerom da se popnemo na Triglav i Škrlaticu. Krenuli smo u četvrtak naveče autobusom. Noćno putovanje nije nam smetalo da sutradan krenemo na planirane vrhove. Krenuli smo od Aljaževog doma i nakon dvadesetak minuta grupa se razdvojila. Jedni kreću na Triglav sa Sokolom, a drugi na Škrlaticu.

TRIGLAV:

Grupa od 23 planinara krenula je na uspon od Aljaževog doma (1015m), pa preko Praga ka najvišem vrhu Slovenije, Triglav (2864m). Već nakon 15-ak minuta uspona počinje kiša koja nas je pratila do doma na Kredarici (2515m). Posle uspona uz prve stene jedna planinarka odustaje od daljeg uspona uvidevši da ne može pratiti tempo grupe i da će istu usporiti. Ona se bezbedno vratila do Aljaževog doma a mi smo nastavili uspon. Uspon preko Praga je za mnoge iz grupe bio pravi izazov zbog nekoliko vertikala i same kiše koja je u mnogome otežavala uspon, jer su stene, klinovi i sajle bile izuzetno klizave. Na par mesta samom stazom slevali su se potoci vode nastali od jake kiše.

dom na Kredarici

magleno more

Nakon nešto više od 6 sati i poslednji planinar iz grupe stigao je do doma na Kredarici gde smo se smestili u dve zajedničke sobe. To da smo skoro svi bili mokri do gole kože ne treba ni spominjati. Po dolasku u dom brzo smo okupirali kaljevu peć u restoranu doma. Posle okrepjujućih supa i večere napravili smo plan za sutrašnji uspon na Triglav.

Mali Triglav

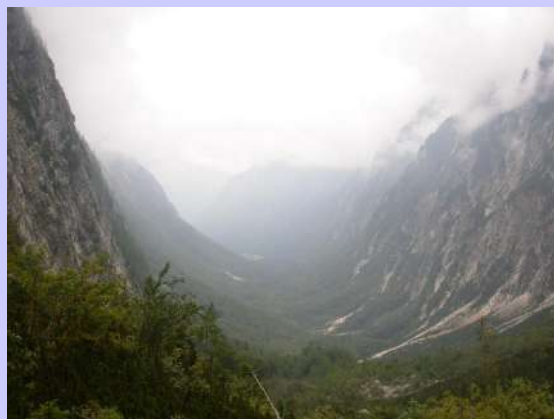
Planirao sam da u slučaju lošijeg vremena na uspon idemo južnom stranom od doma Planika, a ako vreme bude dobro severnom stranom, koja je teža za uspon. Pošto nam je vreme u subotu ujutro bilo naklonjeno krećemo na uspon severnom stenom Triglava. Za nekih 40-ak minuta izlazimo na greben Malog Triglava preko kojeg se oprezno krećemo. Cela grupa je izuzetno disciplinovana i svi se kače na sajle koje su postavljene duž celog grebena.

Za nešto manje od dva sata grupa od 22 planinara stajala je na vrhu Triglava. Posle zajedničkog fotografisanja brzo krećemo nazad jer su se oblaci iz okolnih dolina počeli dizati ka vrhu.

Bezbedno smo se spustili do doma i nastavili prema dolini Krme gde nas je kod Kovinarske kočice čekao autobus. Iz doline Krme autobus nas je odveo do Aljaževog doma gde smo sačekali grupu koja se spuštala sa Škrlatice.

planinarska kuća u Krmi

Dolina Krme

ŠKRLATICA:

Druga grupa od šesnaest planinara je iz Doline Vrata krenula ka Pogačnikovom domu preko skoka i Dovških Vrata (2180m). Laganim tempom penjemo se markiranom stazom. Sa leve strane su stene Bavškog Gamsovca a sa desne Stenar. Nakon jednog sata uspona ušli smo u maglu iz koje je povremeno sipila dosadna jesenja kiša. Zaustavljali smo se po potrebi. Na prevoju se malo razvedrilo pa smo mogli i neku fotografiju da napravimo.

Dolina Vrata

Odustajemo od planiranog Stenara. Po maglovitom i kišnom vremenu zaista nikome ne bi prijao uspon. Sa prevoja ugledasmo i Pogačnikov dom. Brzo smo stigli u zagrejani dom. Presvlačenje i odmor. Rano odlazimo na spavanje znajući da nas sutradan čeka naporan dan.

raskrsnica

Pogačnikov dom

Križ je visok 2410m. Nastavljamo dalje spuštanjem ka bivaku IV. Dva planinara se odvajaju od grupe i kreću ka bivaku i Aljaževom domu.

runolist-simbol planinara

pogled na Triglav sa Križa

Križ

Dolkova Špica

Na predlog Mladenov krećemo na još jedan usputni vrh-Dolkova Špica (2591m). Kao za Križ i ovde se malo odvajamo desno ka vrhu . Malo pomalo a vreme prolazi. Oblaci se nagomilavaju na okolne vrhove. U dolini ka Kranjskoj gori- magleno more. Sa Dolkove špice silazimo strmim blatnjavim kuloarom. Krajnje oprezno silazimo na stazu koja vodi od bivaka IV na Škrlaticu. Ispod same stene nalazi se jedan od najvećih sipara u Julijskim Alpima. Višak opreme ostavljamo na raskrsnici.

Počinje najinteresantniji deo uspona na Škrlaticu. Polako, uz krajnju opreznost, penjemo se ka vrhu. Veći deo staze je oklinčen. Na vrhu stižemo oko 14h. Zadovoljno se fotografiramo kraj metalnog krsta i krećemo istom stazom nazad.

Škrlatica

na vrhu Škrlatice

Silaženje je, po pravilu, bilo teže. Ponovo smo na raskrsnici. Rastajemo se od dva poljska planinara koji se vraćaju u Pogačnikov dom. Naš pravac je Bivak IV i Aljažev dom. Dosadno je silaženje ali tu se ništa ne može promeniti. U prvi mrak stižemo do autobusa. Nastavljamo dalje ka Sevnicama gde nas dočekaše i ovom prilikom ljubazni domaćini planinarskog društva Lisca.

Prespavali smo u njihovom domu. Sutradan smo se popeli na vrh Liscu, obišli Tonijevu vikendicu i stari grad Sevnice. Planinari iz Lisce nas zadužiše svojim gostoprimstvom. Valjda ćemo znati da se odužimo. Popodne smo krenuli za Beograd i stigli pre ponoći.

Jurkova koča

Vođe izleta, izveštaj i fotografije: Vladislav Matković i Zoran Kovljenić